

Ex. I.

SR/Sv. So. lagbok
S. 14. nfta

SJU SÅNGER
med accompagnement för

PIANO - FORTE,

Hennes Kongl. Höghet

KRON - PRINSESSAN

JOSEPHINA

i underdanighet tillägnade

af

CAROLINE RIDDERSTOLPE.

Stockholm Stenr. af Helsing.

1934
1483

OTROS ARTIKLAR.

*Cantabile.**Sång.*

Tro ej glädjen o jag säg ett

Piano Forte.

tjäll Der han bodt från morgon in till gräll: Nys jag gick der fram, då stod det

ö de, I garn gällt all sol va hos de dö de, Tro ej den! han i lar in man

2.

Tro ej kärlek!—O jag hört en mö
 Svära dyrt, att för sin älskling dö;
 Trohets-fjäriln låg på liljpannan—
 Nästa månken valde hon en annan.
 Tro ej den!—Han växlar vind och fart
 Snart, snart.

3.

Tro ej hoppet!—O jag vet ett bröst,
 Grynigt bedårandt af dess falliska röst:
 Lofte-tick det blott om sälla öden,
 Rämpar nu med smärtorna och döden.
 Tro det icke!—hållbre lyft ditt hopp
 Opp, opp!

4.

Tro ej lifvet! O, en yngling nyss
 Säg jag blekna vid dess afskedskyss:
 Lagern som han bröt i morgonstunden,
 Blet till dödskrans om hans lockar bunden.
 Tro ej det!—Det är på en minut
 Slut, slut.

5.

Tro blott hvad är evigt i din själ!
 Gläds åt menckligheters ljus och väl,
 Älska lifvet förr'n dess glans försvinner,
 Hoppas sen, att du ett bättre hinner!
 För allt skönt, som Gud i hjertat skref
 Lef, lef!

FLICKAN I SÄTERS DAL.

*Andantino.**Sing.*

Var still, var still. Mitt bröst! jag vet ej

Piano Forte

hwad du vill:

En båt de ljus och bit ter smär... ta På en gång

tår

mitt hjer... ta

var still,

var still!

p

pp

2.

Jag vet, jag vet,
Ej hvar för kinden är så het
Ej hvad det är, att ögat stirrar
Och så min håg förrirrar.

3.

Så mild, så mild
Här stod en gång en ynglings bild;
Och heurt jag ser står för mitt öga
Ännu hans bild, den höga.

4.

Så när, så när
Han lycks mig, fast han fjerran är.
Jag skäddar jemt, om han mig följer
Och blyg min rädmod följer.

5.

Hvar dag, hvar dag
I hjertat växa djupt hans drag,
Och säkert konsten ingen mätar
Så schön som han der strålar.

14.

Derför, därför
Hans sköna bild mig dock tillhör.
Jag letar vill blott för hans minne,
Om än med sorgset sinne.

6.

Hvar natt, hvar natt
I drömmen han bredvid mig satt.
Så säll jag med hans lockar lekte,
Och kindens rosor smekte.

7.

Han lag, han lag
Så ömt mot mig, och blicken slog
Som blixten ned i hjertats kammar.
Och evig eld der flammnar.

8.

Hvem är, hvem är
Den yngling, som blef mig så kär
Jag säg det nog: den glöd mig bränner
Den ädle älven känner.

9.

O lysr! O lysr!
Var det ej han, jag hörde nys?
Han kommer säkert; ach! så gerna
Han söker upp sin tärna.

10.

O si! O si!
Min grotta går han visst förbi?
Han vill väl mina toner höra,
Och mina drömmar störa.

11.

Men nej, men nej!
Den dyre älskling kommer ej.
I något annat blånstertägar,
Ej här, sin brud han äger.

12.

Han kom, han kom
Och såg vår dal - och vände om.
Den blyga ros, som dalen gömde,
Han kom och såg - och glömde.

13.

Farväl, farväl
Då, ljudra länk för min gjäl!
Farväl, du sköna dröm! jag vaknar
Och vigtl dig jag saknar.

15.

Och dö, och dö
Med detta skall den trogna nö,
Och sängen om de ömma graven
Bli kvar i Sättersdalen.

O. F. Wahlin.

DIN KÄRLEK.

Con espressione.

Sång.

Din kärlek är, —

då vårens härlighet sin gör

Piano Forte.

Att tolka glädjens himmelskade lät, —

Benvärd, som

min tanke lygde sin, gör, Det enda

Gud, som herskari min själ.

2.

*Din kärlek är, - då daggens perlor falla
 På sippans kind, som hult mot ljuset ler, -
 Den enda ros, bland lifvet blommor alla,
 Som ögat stannrande och vaknadt ser.*

3.

*Din Kärlek är, - då kindens krusa knoppas
 Och siskan bygger nästet, sångar-glad, -
 Den röst, som i mitt fjäll en gång, jag hoppas,
 Skall sjunga en besvaradt serenad.*

4.

*Din Kärlek skall på dödens högtid bryta
 Af myrt och nattviol min bröstbouquet;
 Och till en englasolo sist förbyta,
 I Sångens hem, vårt flydda lifs duett.*

Euphrosyne.

TRASTEN.

*Animoso.**Sång*

Piano Forte

ten. ten. ten.

Fine

ten. Fine

En hem- lig lång- tan , tänd af lju- sets fa- der mig bär till

Nör- dan - - skog så tyst och sval, och der bland sän- gens flyk- ti- ga No-

ma - der jag hal - lad är dess gla - da när - ter - gal.

D.C.

2.

Der svärmande i ljusa sommarnatten
 På klippans borg i vanlig alla-glans.
 Jag Brages harpa hör kring fildt och vallen
 Från fördom klinga många skön romans.

3.

Med lytnaden är sängen häst förtrogen:
 Från stöjets misslyd flgr han rädd sin hos,
 Och oemärkt i höga kruskogen
 Jag är linnéas lilla virtuos.

4.

När hennes milda, ljuka blomsteranda
 Från mossklätt altar häjs till himlens fjäll,
 Hört vindens brunnig djupa suckar blanda
 Med min choral i Tärnans bön-kapell.

5

Men när jag för min brud vill uppenbara
 I glädjens drill min sälla själs musch,
 I bergen skälmiska dvärgarne mig svara
 Och Väcken spelar i den klara vikh.

6

Och Elfvorne, när de vårt bröllop spörja,
 Med silfvervingen klar i månans glans
 Och med små lysvedsbloss, de parvis börja
 På ängens plan en glättig fucheldans.

7.

Så flgr när sköna sommardröm i norden
 Med lifvets glada, vingade minut,
 Sjelft blott en liten sångarscata vorden,
 Som svart på tidens strängar spelas ut.

Euphrosyne.

SÄG MIG EJ VÄLKOMMEN.

Con Grazia.

Sång

Piano Forte

Säg mig ej välkommen när jag kommer, ej: Fareväl, du hulda! då jag går Ty jag

kommer icke när jag kommer, Ty jag kommer icke när jag kommer går ej

hel... ler från dig då jag går går ej hel... ler från dig då jag går.

2.

*Det är villa blott, att du så tycker,
Blott min skuggbild du försvinnas ser,
Då mig pligten från din sida rycker
Så jag kan skiljas från dig mer.*

3.

*Ach! mitt hjerta, hur jag det må banna,
Mina tankar jag ej får med mig:
Qvar hos dig de till i morgon stanna,
De ha varit sen i går hos dig.*

1^{sta} versen, återtagas.

Grafström.

CONTEMPLATION.

Allegro moderato.

Sång.

An Hjem mel Heltin die Stern sein gehn in
 På him la heel vel stjer nan gær i

from mer stil lev Pracht; des Menschen schwach Gef mit the blickt zu der Ew gen
 from och stil la prakt; dit sea ga menskan blic har, till att var tö neu

Gü te mit glau ben vel ten Frost hin an Aus
 skie har med hoppfull tröst till höj den ser; från

Wel-ken bricht das gros-se Licht der Er-den-welt her-ab wer's ein-mal hat ge-
 moln klädt'aus gär verl-dens ljos den sto-ra him-la-skrift den som det en gång

se-ken Trägt gern das Le-bens Wel-ken und legt sich froh in's
 ser, Lätt jor-dens smär-ta bär, Och hvi-lar glad i

stil-le Grab-grift.
 stil-la

rall.

BUDSKAPEN.

*Agitato.**Sång.**Piano Forte.*

Döl - - - jen er sue - - - har i sval - - - kan - - - de

vin - - - den Sue - - - ken med ho - - - nom den äls - - - ka - - - de

cres
kin - - - den Tag, o Ze - - - fir! mi - - - na sue - - - kar e - - -

canto *deores* *canto*

mot! Tag o Ze fir mi na suc kar e

do.
mot.

pp

2.

*Skyn den, i immor af härlekenes lågor,
Gömmen er tårar i källsprängels vägor,
Leken med dem vid den älskades fot!
Leken med dem vid den älskades fot!*

3.

*Sägen så snart eder hälsning hänt:
Vi äro Suchar och vi äro Tårar!
Men allt ert budskap den vackra ej särar
Sägen ack! sägen ej hvem som er sändt.*